

ROALD DAHL

SVK

Barneteatret
Hovedscenen
Nordisk premiere 10. mars

Trøndelag Teater 92/93
TEATRET

SVK AV ROALD DAHL

SVK – STORE VENNLIGE KJEMPE ("The BFG")

Dramatisert av **David Wood**
Oversatt av **Tor Edvin Dahl**
Musikk: **Ivar Gafseth**
Regi: **Trond Birkedal**
Scenografi: **Lars-Erik Lindén**
Kostymer: **Per Kristian Solbakken**
Lysdesign: **Morten Reinan**
Masker og parykker: **Else Lisø**
Store SVK og lille Sophie er laget av **Turid Bjørnsen**

De som er med:
Sophie: **Kjersti Elvik**
Far/SVK: **Sigurd Werring**
Mor/Barneknaskeren/Fru Gundersen/
Frøken Solvang/Dronningen: **Gørli Mathisen**
Geir/Kjøttstykketyggeren/Rektor/Henry: **Jan Erik Berntsen**
Daniel/Blodgulperen/Elev/Ronald Halvorsen/
Sjefen for hæren: **Trond Peter Stamsø Munch**
Tom/Knokkelknuseren/Tom Halvorsen/
Sjefen for flyvåpenet: **Nils Johnson**
Katherine/Biffisikleren/Elev/Marie: **Pia Jacobsen**
Rebecca/Gorillaglefseren/Tjenestejente/
Dronningen av Sverige: **Helga Wendelborg**

Inspisient: Bjørn Olufsen • Sufflør: Gerd Berntsen
Rekvisitor: Turid Bjørnsen • Lyd: Mikael Gullikstad
Dukkeførerkonsulent: Tatjana Zaitzow

Plakat/grafisk utforming: Kai Biermann • Plakاتفoto: Erik Johansen
Foto fra prøvene: Roar Øhlander • Program: May Selmer
Ansvarlig utgiver: Terje Mørli

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder.
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt.

Rettinger: Nordiska Teaterforlaget

NORDISK PREMIERE 10. MARS 1993

Forfatteren Roald Dahl er nesten norsk. Det vil si at begge foreldrene kom fra Norge, men bosatte seg i England hvor han ble født i 1916. Her ble han 9 år gammel sendt på pensjonatsskole, hvor han fikk en veldig streng oppdragelse. Som 18-åring kom han til London, og begynte å arbeide i et oljeselskap. Gjennom denne jobben kom han til Tanzania, og ble i Afrika til krigen brøt ut. Han var bombeflyver. Og det var etter at han havnet på sykehus i 1945 at han bestemte seg for å bli forfatter. Han har skrevet masse for voksne, men er mest kjent for sine barnebøker. På barneavdelingen på Folkebiblioteket har de funnet frem det som finnes av bøker han har skrevet. Kanskje du får lyst til å bli bedre kjent med Roald Dahl etter at du har sett dette stykket? Det er litt niift, men som du sikkert vet, går det alltid godt tilslutt. God fornøyelse!

Roald Dahl: REISEN TIL NORGE

Sommerferie! Det er et trylleord! Bare noen nevnte det ordet kjente jeg det strok gys av glede utover i kroppen. Hver eneste sommerferie fra jeg var fire år gammel og til jeg ble sytten var fullstendig idyllisk. Jeg er sikker på at det kom av at vi alltid reiste til det samme idylliske stedet - og det stedet var Norge. Bortsett fra den store halvøstere min og den ikke fullt så store halvbroren, var resten av oss norske tvers igjennom. Vi snakket norsk og alle slektningene våre bodde i Norge. Derfor var det å reise til Norge hver sommer akkurat som å komme hjem. Selve reisen var en begivenhet. Husk at den gangen gikk det ikke an å ta fly, så vi brukte fire hele dager på reisen til Norge, og fire dager til tilbakereisen.

Da jeg var gutt ble ikke hovedstaden i Norge kalt Oslo. Den het Kristiania. Men på ett eller annet tidspunkt bestemte nordmennene seg for at de skulle droppe det vakre navnet og kalle byen Oslo i stedet. Vi tilbragte alltid en natt i Oslo, slik at vi kunne ha den store familiesammenkomsten med Bestemamma og Bestepappa. Dette var et norsk hjem, og for nordmennene finnes det ikke noe som er bedre enn fisk. Og når de sier fisk, tenker de ikke på sånn fisk som du og jeg kan få kjøpt i fiskebutikken. De mener fersk fisk, fisk som er fisket for under et døgn siden og som ikke er blitt frosset eller nedkjølt i en iskasse. Forresten spiser nordmennene alltid skinn på fisken. Det er det som smaker aller best, mener de. Så fort fiskerettene var ryddet av bordet ble det båret inn et digert, bratt fjell av hjemmelaget iskrem. I tillegg til at dette var den iskremen i hele verden som inneholdt mest krem, hadde den en helt uforglemmelig smak. Det var tusenvis av små brente karamellbiter blandet inn i den (nordmennene kaller det krokkan), og derfor smeltet ikke iskremen i munnen din slik vanlig iskrem gjør. Du måtte tygge den og når det sa knas var smaken noe du kunne drømme om i flere dager etterpå. Da all denne spisingen var over, fikk alle som var voksne nok små glass med hjemmelaget likør, en helt klar og veldig sterk drikk som luktet som morbær. Glassene ble løftet masse ganger, og det var akkurat som skålingen ikke ville ta slutt.

Neste morgen sto alle opp veldig tidlig, ivrige etter å fortsette reisen. Sent på kvelden kom vi fram til målet for reisen, øya Tjome. Det var alltid hit moren vår tok oss. Gudene vet hvordan hun hadde funnet dette stedet, men for oss var det verdens fineste sted. Alt med hotellet var fryktelig primitivt, unntatt spisesalen. Toalettene var i et vaklevorent uthus av tre bak hotellet, og hvert rom besto ikke av noe annet enn et rundt hull skåret ut av et trestykke. Du satte deg på hullet og det du slapp fra deg falt ned i en sjakt tre meter nedefor.

Frokosten var dagens beste måltid på hotellet vårt, og det ble satt ut på det store bordet midt i spisesalen, slik at du kunne forsyne deg selv. Det var minst femti forskjellige retter å velge mellom. Det var digre mugger med melk. Alle norske barn drikker melk til hvert eneste måltid. Det var aprikosgrøt og fem eller seks forskjellige oster, blant annet geitost. Den finnes på hvert eneste bord i hele Norge og er stor og brun og søtere enn geitoster i andre land.

Alle i Norge har en eller annen slags båt. Ingen bare sitter utenfor hotellet. Når det ble kveld dro vi alltid ut for å fiske. Vi samlet blåskjell i fjæra og brukte det til agn, og så dro vi ut enten i robåten eller motorbåten og slapp dreggen når vi hadde funnet et passelig sted. Vi satt helt stille og oppmerksomme og ventet på at det skulle bite, og jeg var hver gang like overrasket over at selv det minste napp i den andre enden av snoret kunne kjennes i fingrene. "Et napp!" ropte noen og rykket i snoret. "Jeg har den! Den er diger! Dette er en skikkelig stor en!" Torsk, hvitting, makrell og hyse ble halt om bord og brakt i triumf tilbake til hotellkjøkkenet der den joviale, runde damen som laget all maten lovet å servere den til middag. Jeg kan fortelle dere, venner, det var litt av en tid!

(Utdrag fra Roald Dahls "Gutt - fortellinger fra barndommen" Gyldendal norsk forlag)

